

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه خلوت در معماری خانه های سنتی ایرانی (نمونه موردی خانه های سنتی رشت)

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و شهرسازی معاصر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سارا عامری - کارشناس ارشد معماری مهراروند آبادان

احمدرضا کابلی - استاد دانشگاه مهراروند آبادان

خلاصه مقاله:

خانه به عنوان یک سر پناه امن، از ابتدایی ترین مسایلی است که انسان همواره با آن روبرو بوده و به دنبال راه حلی منطقی برای تامین آن است . با این تعریف، طراحی آن باید تمامی جنبه های فردی، اجتماعی، مادی و معنوی را شامل شود تا انسان به آرامش حقیقی دست یابد. خلوت به عنوان یکی از ارکان مطلوبیت مسکن در فرهنگ های مختلف مورد توجه بوده و همواره از شاخصه های مطرح برای ارزشگذاری خانه بوده است. خلوت به معنای نیاز انسان به داشتن کنترل و نظارت لازم و کافی بر روابط و ارتباطات خود با دیگران است و اگر این نیاز انسان ارضا نشود شخص احساس تنش و تعارض می کند. لذا افراد برای رسیدن به خلوت مطلوب بسته به شرایط اجتماعی، فرهنگی و حتی سنتی خود از ابزار و رفتار های خاصی استفاده می کنند که به نتیجه مطلوب در طراحی مسکن دست یابند. معماری سنتی ایران و به طور خاص، خانه ی سنتی ایرانی یکی از موفق ترین نمونه هایی است که توانسته در طراحی تمامی ابعاد و جنبه های شخصیتی انسان را ببیند. نیاز به جایی که آدمی بتواند خود را در آن تنها حس کند و به خلوت با خویشتن و پروردگارش بپردازد، زیرا که آرامش حقیقی تنها و تنها با حس حضور خالق بی همتا ممکن می شود. این تحقیق بر آن است که با روش توصیفی- تحلیلی با تعریف مفهوم خلوت به جستجوی عناصر معمارانه ی متأثر از این مفهوم در خانه های سنتی رشت بپردازد.

کلمات کلیدی:

خانه، آرامش، خلوت، معماری سنتی ایران، خانه سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002528>

